

აქ სახელმწიფოს ელოდებიან

პირველი გავრცელება

რაც შეეხება თავად მოსახლეობას, ამ პროკლამაციამ ხალხი ძალიან შეაშინა, მაგრამ ახლქალაქელები შეუშინდნენ არა იმ "ვიადის" მუქარას - ნახვლა გადარჩენა, დარჩენა - სიკვდილი, არამედ ისინი შეაფოთა რეგიონში არეულობის საფრთხემ და მათ შემფოთებდა სრულიად პრაგმატული საფუძველი აქვს. ამ პრაგმატიზმის დემონსტრირებისთვის მშვენიერი მაგალითია მოკლე დიპლომატიური ახალქალაქის რაიონის

სოფელ ხოსპიოს მცხოვრებთან: - პროკლამაცია ნაიკითხებ დღეს დილით? - მითხრეს, მაგრამ არ ნამიკითხავს. რატომ? სისულელეა და იმიტომ. როგორ ფიქრობთ, ვისი ნახვლა იქნება ეს სისულელე? არ ვიცი, მაგრამ ის ჩვენი მტერია. "ჩვენი"-ში სომხურ მოსახლეობას გულისხმობთ თუ მთლიანად საქართველოს?

ხოსპიოელი ჯერ გამოცდელად იყურება, მერე თავს ხრის და რამდენიმეწამიანი პაუზის შემდეგ შემართებით წარმოთქვამს: რა თქმა უნდა, მთლიანად საქართველოსაც ვგულისხმობ, მაგრამ ის, ვინც აქ არეულობას მოაწყობს, სომხების მტერია. აქ რომ ომი დაიწყოს, სად წავიდეთ? არც სომხეთში ვჭირდებით ვინმეს და, მით უმეტეს, არც სხვაგან. უბრალოდ, დავივალთ და განმკითხავიც არავინ იქნება. ამიტომ, ვინც აქ რამის მოწყობას აპირებს, ის ჩემი მტერია

და ჩემი ძმაც რომ იყოს, მის წინააღმდეგ ვიბრძობ, მაგრამ მე ეს არ მინდა, ეს ჩემი საქმე არაა, ეს მთავრობის საქმეა და უნდა მიხედონ. მე კი, აი, ეს ვიცი... თქვა და იქვე მიწაზე დაგდებულ ბარს დასწვდა, კარტოფილის თხრა განაგრძო... არც ამ კაცისთვის, არც ახალქალაქის საზოგადოებისთვის 12 ოქტომბრის პროვოკაცია მოულოდნელი არ ყოფილა. აქ ყველამ იცის, რომ პოლიტიკური პროცესები, რომლებიც ამ რეგიონს უკავშირ-

დება (რუსული სამხედრო ბაზის გაცვლა, საქართველოს ვალდებულება დემორტორებული მაჰმადიანის შესახებ დაბრუნებისა), პროვოკაციებისთვის შესანიშნავ ნიშანს ქმნის და ამის მსურველი მრავლადაა არიან, როგორც შიგნით, ისე გარეთ. ამიტომ ახალქალაქელები სახელმწიფოს მისჩერებიან, რადგან დარწმუნებული არიან, რომ ეს-ც და ბევრი სხვა პრობლემის გადაწყვეტა "მთავრობის საქმეა". ძნელია შეედავო, ისინი სახელმწიფოს ელოდებიან და ის ამ

რეგიონში მართლაც უნდა გამოჩნდეს, მითუმეტეს, რომ ბაზის საბოლოოდ გასვლის მოახლოებისა და ევროსაბჭოს წინაშე აღებული ვალდებულების ვადის ამონურების კვალიდან, აქ მოსალოდნელია უფრო მწვავე პროვოკაციები. ამ ხალხს კი ეს არ სჭირდება.

კომენტარი
სამცხე-ჯავახეთის პოლიციის სამხარეო სამმართველოს უფროსმა კახა ლევანაძემ "24 საათთან" საუბარში განაცხადა, რომ ახალქალაქში ანტიომი-მხური შინაარსის პროკლამაციების გავრცელების ფაქტზე აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე ეროვნებათა შორის შუღლის გაღვივების მუხლით. მისი თქმით, აღნიშნული ქმედება "სერიოზული ვგუფების მიერ არ იყო ჩადენილი", თუმცა ლევანაძემ ისიც აღნიშნა, რომ ამ ფაქტს უბრალო ხულოვნობის კვალივითაც ვერ მიეცემა.

რუსეთის აბრუსია და ჩიხური ექო

პირველი გავრცელება

ხიზრი აღდამოვი ამბობს, რომ აბდულ-ხალიმ საიდულაევთან ფაცაციას კანდიდატურას მან უშუამდგომლა. იქერიის დევილი პრეზიდენტის ამ ბრძანებულების აღსრულებაზე კი კონტროლი საიდულაევის ხელისუფლების მინისტრთა კაბინეტის თავმჯდომარის მოადგილეს, აბმედ ზაკაევის დაევალა. პანკისელები კი ამბობენ, რომ მათთვის

მნიშვნელობა არ აქვს, რა ეროვნების კონსული ეყოლებათ, "მთავარია, ჩვენი პრობლემები მოავადაროს", - აცხადებენ ხეობაში მცხოვრები დევილები და რუსეთის ფედერაციის მინიჭებულ მინისტრთა მოადგილის ედელეემის განსრულებაზე, თითქოს საქართველოს ტერიტორია ჩვენი ბოევიკებისთვის კვლავ სატრანზიტო სივრცეს წარმოადგენს, ასე პასუხობენ: "ვინც მებრძოლი იყო, მან ხეობა კარგა

ხანია დატოვა. რუსების აგრესიას კიდევ იმით გამოიხატება, რომ ჩვენ მათ წინააღმდეგ არ ვიანხმდებით და ჩვენთვის არ ვბრუნდებით. თუ ვინმე გადმოსვლას დააპირებს, ჯერ რუსი სამხედროების მიერ კონტროლირებადი ტერიტორია უნდა გამოკვეთოს და ის შემოვიდეს საქართველოში. საქართველომ რუსეთის აგრესია უნდა აიცილოს თავიდან, ამიტომ ხეობაში მცხოვრები დევილები მესა-

მე ქვეყანაში გადასვლას მოვიხილავთ", - ამბობენ სოფელ დუსიში მცხოვრები ბელა იუზოვა და მარინა ზახაევა. ოფიციალური რუსეთის განცხადებებზე საკუთარი პოზიცია გააჩნია პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარეს კოტე გაბაშვილს. "რუსებს პანკისში წლების განმავლობაში ელანდება ტერორისტები და ბოევიკები. ახლა კვლავ გაახ-

სენდათ ეს თემა, რადგან, როგორც ჩანს, სხვა ბრალდებები შემოიღოთ. რუსეთის ერთ რამეს უფრჩხვთავად შევძენ ბოევიკებისა და სეპარატისტების შეიარაღებას და ჩემი შენ გითხარის" პრინციპით ნულარ იმოქმედებენ", - აცხადებს კოტე გაბაშვილი. ინფორმაციას იმის შესახებ, რომ რამდენიმე ათეული ბოევიკი პანკისის ხეობაში სამკურნალოდ უკვე იმყოფებოდა და სამშობლოში

საბრძოლველად დაბრუნდა, კატეგორიულად უარყოფენ ახმეტის საიდულაევი დაწესებულებებში. "ხეობაში გამოახებაზე ჩასულ ექიმებს ჩვენები ყოველთვის აჩვენებენ ლტოლვილის დამადასტურებელ საბუთს. აქედან გამომდინარე, ვაცხადებ, რომ არავითარი დაჭირებული მებრძოლი ხეობაში არ გინახავს", - ამბობს სასწრაფოს მთავარი ექიმი ლია იმედაშვილი. აღსანიშნავია, რომ ბოევიკებმა

საქართველოს ტერიტორიაზე გადმოსვლაზე, რუსი სამშვიდობების მიერ კონტროლირებადი სასაზღვრო ზოლი უნდა გამოკვეთონ. მოსკოვს დაღესტნის მონაკვეთზეც კი, სასაზღვრო რეჟიმი ისე აქვს გამკაცრებული, რომ აქ არც ქართველებს ინდობენ და არც წვრილფეხა საქონელს. ბოლოს, გატაცებული ადამიანების გამოსყიდვა კი 5 ათასი დოლარი ჯდება. ამის შესახებ ვახუთი "24 საათი" უკვე წერდა.

ოპოზიციის ძალთა აღიარება გავრცელებული ოპოზიციის დამოუკიდებელი ყრილობა გამართა

პირველი გავრცელება

ფორუმში სერიოზულ ადგილს, სავარაუდოდ, მოძრაობა "ახაცა" დაიკავებს. ის გასულ წელს, არჩევნებში რაულ ხაჯიმბას მხარდასაჭერად შეიქმნა. მისი წევრები კი, უმეტესწილად, ახალგაზრდები არიან, რომელთაც საკუთარი კარიერა და ბიზნესი ძველი ხელისუფლების პირობებში აიფიცეს და, რასაკვირველია, ხელისუფლების კანდიდატის გამარჯვების შემთხვევაში, კიდევ უფრო დიდი წინსვლის იმედი ჰქონდათ. "ახაცა" არჩევნებში წმინდა ორგანიზაციულ და ტექნოლოგიურ მხარდაჭერას უწევდა ხელისუფლებას.

ფლების ბიუროკრატისა და სახელმწიფო აპარატის მთელი ჩინოვნიკები, რომელთაც ახალ ხელისუფლებაში საკუთარი ადგილი ვერ იპოვეს. ამიტომაც, შეიძლება ითქვას, რომ შექმნილია ძლიერი ოპოზიცია, რომელიც იმ შემთხვევაში, თუ მიღება ავბაზეთის ეროვნული ერთიან საბაბილოლობას შეინარჩუნებს, მომავალ პოლიტიკურ კამპანიაში, პირველ რიგში კი - 2007 წლის საპარლამენტო არჩევნებში, სერიოზულ წარმატებას მოიპოვებს. საქმე სულ სხვა რამეა: რამდენად ქმედუნარიანია ახალი ოპოზიცია და ავბაზეთის განვითარების რამდენად რაციონალური სტრატეგიის შემოთავაზება შეუძლია მას.

მოძრაობის ლიდერი გენადი აღამია ჯერ კიდევ გასულ წელს "ატიარა"-ს ერთ-ერთი ლიდერი იყო. მეტოქე, ის ძველი ხელისუფლების ყველაზე დიდი ოპოზიციონერი იყო. მა-

გრამ "ატიარა"-ს ხელისუფლებაში მოსვლამ მისი განწყობა რადიკალურად შეცვალა. აღამიამ დატოვა მოძრაობა, სერგეი შამბასთან ერთად სოციალ-დემოკრატიული პარტია შექმნა და აი, ახლა ის სათავეში ჩაუდგა ავბაზეთის ეროვნული ერთიანობის ფორუმს, სადაც იმ ხალხთან ერთად მუშაობს, ვინც სულ ცოტა ხნის წინ მას ემტერებოდა. ანალიტიკოსების მოსაზრებით, პრობლემა ის არის, რომ "ატიარა"-ს ფინანსურმა ეტაპმა, რომლის შემდეგაც მოძრაობის მთავარი ფიგურები - ლუიონი დაკერბაია და ალექსანდრე ანჭაბი ხელისუფლებაში წავიდნენ, აღამიამ მათგან გააცალკევა. ის არ იყო მზად, ანქვებთან ერთად ემუშავა. მათ შორის უამრავი უთანხმოება და ამიტომაც, აღამიამ საკუთარი პოლიტიკური კარიერის ახალ ოპოზიციონერ გავრცელება გადაწყვიტა.

დამფუძნებელ ყრილობაზე, როგორც იქნა, გაერთიანებული ოპოზიციის სხვა ლიდერებიც გამოჩნდნენ. მათ შორის არის პრეზიდენტ არჩინბას ყოფილი მრჩეველი ასტამურ შექმნა და აი, ახლა ის სათავეში ჩაუდგა ავბაზეთის ეროვნული ერთიანობის ბოლო ეტაპზე ტანია საკმალონთან ფიგურა იყო. ის მნიშვნელოვან როლს ასრულებდა, განსაკუთრებით, შიდა პოლიტიკურ სფეროში გადაწყვეტილებების მიღებისას. რაც არ უნდა გასაკვირი იყოს, ოპოზიციონერ ლიდერთა შორის არ აღმოჩნდა ადგურა ხარაზია, გულრიფშის რაიონის ყოფილი ხელმძღვანელი, რომელმაც როგორც პოლიტიკოსმა, საპრეზიდენტო არჩევნების შემდგომ, მკვეთრი ზრდა იჩიო. არც ისე დიდი ხნის წინ, ფორუმის ლიდერთა სწორედ მას უწინასწარმეტყველებდნენ, თუმცა საბოლოოდ, ის პრეზიდენტობაზე კი არ მოხვედრილა.

მოუხედავად იმისა, რომ ოპოზიციის ღრძი ძველი სახელმწიფო აპარატის, ხოლო მისი შემქმნელები ის ხალხია, ვინც საკუთარი პოლიტიკური ამბიციების რეალიზება ვერ მოახერხა, ოპოზიცია იდეოლოგიურად განწყობილი ლიბერალური საზოგადოების მხრიდან ნეგატიურ შეფასებას ვეწოდოდა "კონსერვატიული პარტია". ახალი ხელისუფლების მიერ ნაშრომული ეკონომიკური რეფორმებს აქ საკუთარად უწოდებენ, რადგან მასში სახელმწიფო ბრიობისთვის საშუალებები ხედავენ. საერთოდ, ოპოზიციამ ხელისუფლებისადმი სრული უნდობლობა სუფევს, რადგან მათი მოსაზრებით, ხელისუფლება მზად არის, შემდგომ, მკვეთრი ზრდა იჩიო. არც ისე დიდი ხნის წინ, ფორუმის ლიდერთა სწორედ მას უწინასწარმეტყველებდნენ, თუმცა საბოლოოდ, ის პრეზიდენტობაზე კი არ მოხვედრილა.

აღმდეგი მიდგომა. ის ავბაზეთის ინტერესებს, სულ უფრო ხშირად, კავკასიაში რუსეთის ინტერესების ხილითა და ნაწილად აღიქვამს, რაც ხელისუფლების მიმართ ლოიალურად განწყობილი ლიბერალური საზოგადოების მხრიდან ნეგატიურ დამოკიდებულებას იწვევს. ეს საზოგადოება ქვეყნის სუვერენიტეტის პრეზერვაციას განვითარების საფუძველად მიჩნევს და ავბაზეთის პოლიტიკური ძალის რუსეთთან ინტეგრაციას არ შეეფუება. სინამდვილეში კი ოპოზიციას არინაირი შანსი არ აქვს, არგუმენტირებულად აკრიტიკოს ხელისუფლება ეკონომიკურ თუ სოციალურ სფეროებში. პრობლემაც სწორედ ის არის, რომ ოპოზიციამ ის ხალხია, ვისაც მთელი ათი წელი ჰქონდა გადაწყვეტილებების მისაღებად და ქვეყანაში ვითარების გასაუმჯობესებლად.

გილოჯავთი მკვებობას!

სამოსელი
GEORGEL

კამპანიონები

აქამო ჯონაძე

სიტყვის თავისუფლება დემოკრატიის მონაპოვარია და თავისუფალი მედიაც დემოკრატიის შემდგომ აღმავლობას უნდა უწყობდეს ხელს, მაგრამ ტოტალიტარიზმის გამოცდილებით დამძიმებული ჩვენი საზოგადოების შემთხვევაში, მედიის თავისუფლებით ანტიდემოკრატიულმა და რევანშისტულმა ძალებმა გვარიანად მოითვისეს ხელი. სათანადო მედიასაშუალებების გარეშე დარაზმული პრორუსული პოლიტიკის ადვოკატი გაუფრთხილებელი ანტიდასავლურ და ანტიდემოკრატიულ აგენტობას უწყობდა; ცალკეული მედიასაშუალებები და მათი ავტორები მოლიანობაში ჩვენი საზოგადოების პოლიტიკურ დეზორიენტაციას მთავრად გამოიყენებენ. გაზეთები: "ჯორჯიან თაიმსი", "საავალ-დასავალი", "ლიტერატურული საქართველო", ზოგი სხვა, ზოგიერთი ტელეარხი - ხან პრორუსული და ხან ფუნდამენტალისტური ორიენტაციის მქონე დარაზმული მედიის წევრების მეშვეობით ანაფორს პერმანენტულ იდეოლოგიურ დივერსიებს ათასი გადაუჭრელი პრობლემის მიქცევაში ჩვენი ქვეყნის დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ. ცალკეული საჭირობითი საკითხის გარეშე მსჯელობების მიღმა აშკარად გამოისახევიან ერთიანი სტრატეგია, რომელიც ჩვენი დამოუკიდებლობის საგარეო გარანტიის, დასავლეთის და მისი პოლიტიკური ფილოსოფიის, **ლიბერალური დემოკრატიის სახელის გატანაზეა მიმართული**. სამწუხაროდ, სამოქალაქო საზოგადოება და სახელმწიფო ამ პროცესისადმი მომდინარე საფრთხეს სათანადოდ არ აფასებს, წაყრუება ნამდვილად არ არის საუკეთესო ტაქტიკა პერმანენტული იდეოლოგიური თვალთმაქცობის წინააღმდეგ. ზემოხსენებული მედიის სიყვითლე არ იძლევა თვითდამამუშავების საფუძველს. "ყვითელი მედიის" უწყინარ სახელს აშკარად კაცობრივად უფრო პოლიტიკური პროპაგანდა ამოფარდება და ფართო საზოგადოებას ჭორების და დეზინფორმაციის კორიანტელში ახვევს. ჩვენი ყვითელი - შეიძლება უფრო ყავისფერი - მედია ლიბერალიზმს აშკარად შემოსწყროშია და დემოკრატიის ბურჯს, **ამერიკის შეერთებულ შტატებს უღრენს რუსული იმპერიული ინტერესების სასარგებლოდ**: "ლიბერალიზმი "უბორნიის" წარწერებში ჩამოყალიბებული თეორია გახლავთ" - უტიფრად გვიცხადებენ "ასავალ-დასავალის" ფურცლებიდან; "აგერ აქვე, რუსეთში ბენზინი არ გაძვირებულა... არა ჯორჯია - რუსეთის ვუბერნია ვიყით, თუ ამერიკის შტატი?" - სოფისტური პამფლეტით გვახვევს თავბრუს იგივე გახვითი (N37, 2005).

ყვითელ-ყავისფერი საზოგადოებაში უკმაყოფილობის ძლიერი მუხტის არსებობით სარგებლობენ და გამაბრბობთ ცდილობენ, ხალხის გაჭირვება

სწორედ ლიბერალიზმს დააბრალონ. მათი სტრატეგიის ერთ-ერთი მიზანი **სამოქალაქო საზოგადოების იდეის დისკრედიტაცია**. საზოგადოებრივი მოწყობის ეს დასავლური თარგი ჩვენი ეროვნული ინტერესებისადმი შეუფერებელ და მტრულ მოდელად ცხადდება. მიზანი იოლი გამოსაცნობია: თუ ჩვენი ხალხი დასავლეთის საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ღირებულებებს გაიუცხოებს, მაშინ ჩვენი სახელმწიფო უნდა გაუბუტოს დასავლეთის და მარტო დარჩეს ერთონიმურ მეზობლის პირისპირ, რომელიც ნამსახურს დაუფასებს თავის ქართულ კლიენტურას და დედა რუსეთის წიაღში რეინტეგრირებული ჩვენი ქვეყნის ადმინისტრაციული სისტემის სადავეებთან ნამოასკუპებს კოფოვს.

ანტიდემოკრატიული იდეოლოგიის კამპანიონებს თავისი ქორები და არწივები ჰყავს. ყველაზე გამორჩეული მათ შორის პროფესორი შარაძეა. ეს ის გაპოლიტიკოსებული პროფესორია, თავის ერთ-ერთ ქუჩურ გამოცდაში ხალხს რომ მოძღვრავდა, - არ ღირს ფაშისპირს აუგად ხსენება, მე თვითონ ვარ ფაშისპირის მომხრე, ოღონდ არა გერმანული ყაიდის, არამედ - იტალიურის. ყვითელ-ყავისფერ კამპანიას ლიბერალისტი ნათელაშვილი, ლიტერატურული კრიტიკოსი ნივინიძე, ყოფილი პარლამენტარი ელზბარ ჯავახიძე და სხვა წერილდევობაც ამშვენებს...

სამოქალაქო საზოგადოების ინსტიტუტების, პირველ რიგში კი "ენჯისექტორის" დისკრედიტაციის მოსურნე ყვითელ-ყავისფერებს არასამთავრობო ორგანიზაციები უცხო და მტრულ დანესებულებებად უნდათ ნარუდგინონ საზოგადოების ქვედა (და მამასადამე უფარი თოეს) ფენებს. კამპანიონებს მანათივლიანი გაუთვითცნობიერებლობის იმედი აქვთ და არასამთავრობო ორგანიზაციებს ხალხის კუთვნილი შემწეობების მიმთვისებელ და თაღლითურ გზით ფულის საკეთებელ დანესებულებებად აცხადებენ.

ჩვენი საზოგადოებას მართლაც არა აქვს ნათელი წარმოდგენა არასამთავრობო ორგანიზაციების საქმიანობის და საზოგადოებრივი სარგებლიანობის შესახებ. ცხადია, ეს თვითონ არასამთავრობო სექტორის მიერ პიარის სფეროში არადაამკამაყოფილებული მუშაობის შედეგია და ეს ხარვეზი არასამთავრობოებმა რაც შეიძლება სწრაფად უნდა გამოასწორონ, მაგრამ სანამ ფართო საზოგადოება გაიკვება, რა არის გრანტი და "ენჯიო", ყვითელ-ყავისფერები დროს უშედად არ კარგავენ. ისინი ოდითგანვე ადაპტირებულ, ბინძურ, მაგრამ ნაცად ხერხს მიმართავენ: ცილისნამების მოშველიებით სამოქალაქო საზოგადოების დანესებულებების და, რაც უფრო ეფექტურია, მათი ლიდერების დისკრედიტაციას ცდილობენ. ენჯიოლიდერების გრანტიჭამიებად და სოროსის

აგენტებად მოხსენიება უკვე სტანდარტად იქცა, ხოლო პოლიტიკურ ხელმძღვანელობას ყველა შესაძლო ცოდვაში ედება ბრალი. კამპანიონების შერჩეულ კონკრეტულ ადრესატებს შორის არიან: პრეზიდენტი სააკაშვილი, განათლების მინისტრი კახა ლომია, თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ოქრუაშვილი, გიგა ბოკერია, ზურაბ ჭიაბერაშვილი... სამოქალაქო საზოგადოების ცნობილი სახეებიდან კი: ვია ნოდია, დათო პიჭაძე, სოზარ სუბარი, დათო დარჩიაშვილი, ნოდარ ლადარია, ლევან რამიშვილი და მრავალი სხვა.

თავისი მიზნის მისაღწევად კამპანიონები ისეთ აკრძალულ იდეებს იყენებენ, როგორც მოურიდებლობა, პერსონალიზაცია და ეს ხარვეზი არასამთავრობოებმა რაც შეიძლება სწრაფად უნდა გამოასწორონ, მაგრამ სანამ ფართო საზოგადოება გაიკვება, რა არის გრანტი და "ენჯიო", ყვითელ-ყავისფერები დროს უშედად არ კარგავენ. ისინი ოდითგანვე ადაპტირებულ, ბინძურ, მაგრამ ნაცად ხერხს მიმართავენ: ცილისნამების მოშველიებით სამოქალაქო საზოგადოების დანესებულებების და, რაც უფრო ეფექტურია, მათი ლიდერების დისკრედიტაციას ცდილობენ. ენჯიოლიდერების გრანტიჭამიებად და სოროსის

ის მიზნით. მიზანი აშკარად მანებლურია, რადგან საზოგადოებრივი ხელმძღვანელობას ყველა შესაძლო ცოდვაში ედება ბრალი. კამპანიონების შერჩეულ კონკრეტულ ადრესატებს შორის არიან: პრეზიდენტი სააკაშვილი, განათლების მინისტრი კახა ლომია, თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ოქრუაშვილი, გიგა ბოკერია, ზურაბ ჭიაბერაშვილი... სამოქალაქო საზოგადოების ცნობილი სახეებიდან კი: ვია ნოდია, დათო პიჭაძე, სოზარ სუბარი, დათო დარჩიაშვილი, ნოდარ ლადარია, ლევან რამიშვილი და მრავალი სხვა.

თავისი მიზნის მისაღწევად კამპანიონები ისეთ აკრძალულ იდეებს იყენებენ, როგორც მოურიდებლობა, პერსონალიზაცია და ეს ხარვეზი არასამთავრობოებმა რაც შეიძლება სწრაფად უნდა გამოასწორონ, მაგრამ სანამ ფართო საზოგადოება გაიკვება, რა არის გრანტი და "ენჯიო", ყვითელ-ყავისფერები დროს უშედად არ კარგავენ. ისინი ოდითგანვე ადაპტირებულ, ბინძურ, მაგრამ ნაცად ხერხს მიმართავენ: ცილისნამების მოშველიებით სამოქალაქო საზოგადოების დანესებულებების და, რაც უფრო ეფექტურია, მათი ლიდერების დისკრედიტაციას ცდილობენ. ენჯიოლიდერების გრანტიჭამიებად და სოროსის

არც სხვა ცნობილი დონორი ორგანიზაციები და სამოქალაქო დანესებულებები უკეთეს დღეში. ომბუდსმენის ოფისი და თავისუფლების ინსტიტუტი ხომ ისედაც არაპოპულარული, მაგრამ გადაუდებელი რეფორმების გატარებაში, ხოლო მეორე მხრივ, თუ ხელისუფლება დარწმუნდა, რომ ნდობის რესურსი ისედაც მყარად უმნიშვნელოა, რაც შეადგენს კიდევ კამპანიონების სასურველ მიზანს.

და ინთხევა შეურაცხყოფის და ცილისნამების მყარად ბოზლოყვი ყვითელი პრესის გახეული პირიდან: "ვის სისხლს სვამს ამოყოფილი... მან რამდენიმე ათასდოლარიანი გრანტი გამოხვეწილი სუბარი"; "თავისუფლების ინსტიტუტის ფანტომასი-ცემულად ექცევიან, უმრავლესობის თვალში მის სახელი უტყდება".

განსაკუთრებული განინაბებით კამპანიონები მსოფლიოში ცნობილ მეცენატს ჯორჯ სოროსს და მის ფონდს უტყვენ. "დარჩიაშვილი (ლია საზოგადოება საქართველოს - იგივე სოროსის ფონდის დირექტორი. - ავტ.) უნდა შეაფასოს ამოქვრად და სოროსის "გარშოკს" დარჯობა";

ით წერენ, რომ "საკაშვილის პიარ ბაქი-ბუქი დაკარგული ტერიტორიების დაბრუნების შესახებ დიდი ხანია იქცა რუსული პოლიტიკური წრეების საშარო თემა"; "ექსპერტები აცხადებენ, რომ საქართველოს მოთხოვნების (იგულისხმება საშვიდობობის გაყენა. - ავტ.) შესრულება რუსეთის მხრიდან არარეალურია"; "იუმჩენკოს საქართველოსთვის არ სცალია. თურქეთით (!) ჩანაცვლებას კი ერთხელად ეწინააღმდეგება, როგორც რუსეთი, ისე სომხეთი (!)". "კომპეტენტური პირების თქმით კი თურქეთი (!) რუსეთის მყარი თანხმობის გარეშე დამოუკიდებლად ნაბიჯსაც არ გადადგამს" და ა.შ.

კამპანიონებს თუ დაუფერებთ, სააკაშვილი მალთუსანელი ყოფილა და სტალინის დამონმება ჰყვარებია: "არის ადამიანი, არის პრობლემა, არ არის ადამიანი, არ არის პრობლემა". "ჯორჯიან თაიმსი" სააკაშვილს მიზეზს გრძელის მეტსახელით იხსენებს და იმაზე წუხს, რომ თურქეთში ვიზიტისას პრეზიდენტმა "არ მიინახულა და არ მოილოცა ბანა, ოშანი, ხახული, პარხალი, ხანთა". და ეს მაშინ, როცა "მსოფლიოს საიდუმლო მთავრობა მართლმადიდებელ მთავრობის რელიგიურობის არასაქართველოს წაღვეკით ემუქრება" ("ასავალ-დასავალი" N36). "ამ ხელისუფლების საქმიანობა წააგავს სერგო ორჯონიკიძის მიერ გამოცხადებულ ჯვაროსნულ ომს ილიას წინააღმდეგ", მაგრამ მხსნლად იგორ გიგორაძე მოგვევლინება, რომელმაც ამასწინათ გვაუწყა, რომ "საკაშვილის ხელისუფლებას 5 ოქტომბრიდან გავაპანლურებთ!"

აი, კიდევ ერთი ხრიკი კამპანიონების ბინძური არსენალიდან: "ჯორჯიან თაიმსში" გამოქვეყნებული წერილის სათაური ასე უდერს - "ვის ევგენის პუტინს საქართველოში?" მელას რაც ესოზრებოდა, ის ელანდებოდა; ამერიკის პრეზიდენტს ხომ უკვე "ესროლეს" კამპანიონების თანამოაზრეებმა; ხელსახოცში გახვეული ყუმბარა რომ გამსკდარიყო, ძალიან წოდებულ არასამთავრობო, სინამდვილეში კი შესამთავრობო ორგანიზაცია, ხოლო მისი დირექტორი (იგულისხმება ვია ნოდია, - ავტ.) უკვე ათეულობით წლებია ამ სტატუსით ითვისებს ათათასობით ამერიკულ დოლარს და სხვა პუმანიტარულ დახმარებას (!), რაც გაჭირვებული ქვეყნის ხალხისთვის არის გამოყოფილი... მან რამდენიმე ათასდოლარიანი გრანტი გამოხვეწილი სუბარი; "თავისუფლების ინსტიტუტის ფანტომასი-ცემულად ექცევიან, უმრავლესობის თვალში მის სახელი უტყდება".

განსაკუთრებული განინაბებით კამპანიონები მსოფლიოში ცნობილ მეცენატს ჯორჯ სოროსს და მის ფონდს უტყვენ. "დარჩიაშვილი (ლია საზოგადოება საქართველოს - იგივე სოროსის ფონდის დირექტორი. - ავტ.) უნდა შეაფასოს ამოქვრად და სოროსის "გარშოკს" დარჯობა";

ლობა ანტილიბერალურია, ის მონობის უღელს დაიდგამს და სანამ გარეშე დამპყრობელს გაიბატონებს, ტირანია და ანარქია ჯერ ქვეყნის შიგნით დამყარდება. ლიბერალიზმის მტრობა ქვეყნის სასიცოცხლო ინტერესებისადმი მტრობის ტოლფასია და ეს სულაც არ არის გადაჭრებულად ნათქვამი. ვინ ვინ და კრემლის სოციალოგებმა იციან მასობრივი, ხალხური ცნობიერება პოლიტიკური მიზეზის შეთვისებისკენ რომაა მიდრეკილი. ამიტომ თხზავენ კამპანიონები ათავგეობის მიზეზის მსოფლიო შეთქმულების, სექტების შემოსევის, პოლიტიკოსების და ენჯიოლიდერების ოდირიზური კოორდინირებული თვისებების და საქციელის შესახებ. მათი მიზანი ამ მიზეზის საშუალებით სიძულვილის, უნდობლობის, აგრესიული განწყობილების გავრცელებაა.

რაკი საქმე განწყობილებას ანუ ემოციას ეხება, კამპანიონები განსაკუთრებულ მახვილს, სრულიად შეგნებულად, მაღალი ემოციური მუხტის მატარებელ თემებზე სვამენ: ეროვნულ და რელიგიურ გრძობებზე, თავის იგივე მართლმადიდებლობის ქომაგობით, სინამდვილეში კი რელიგიურობის არასაქართველოს წაღვეკით ემუქრება" ("ასავალ-დასავალი" N36). "ამ ხელისუფლების საქმიანობა წააგავს სერგო ორჯონიკიძის მიერ გამოცხადებულ ჯვაროსნულ ომს ილიას წინააღმდეგ", მაგრამ მხსნლად იგორ გიგორაძე მოგვევლინება, რომელმაც ამასწინათ გვაუწყა, რომ "საკაშვილის ხელისუფლებას 5 ოქტომბრიდან გავაპანლურებთ!"

აი, კიდევ ერთი ხრიკი კამპანიონების ბინძური არსენალიდან: "ჯორჯიან თაიმსში" გამოქვეყნებული წერილის სათაური ასე უდერს - "ვის ევგენის პუტინს საქართველოში?" მელას რაც ესოზრებოდა, ის ელანდებოდა; ამერიკის პრეზიდენტს ხომ უკვე "ესროლეს" კამპანიონების თანამოაზრეებმა; ხელსახოცში გახვეული ყუმბარა რომ გამსკდარიყო, ძალიან წოდებულ არასამთავრობო, სინამდვილეში კი შესამთავრობო ორგანიზაცია, ხოლო მისი დირექტორი (იგულისხმება ვია ნოდია, - ავტ.) უკვე ათეულობით წლებია ამ სტატუსით ითვისებს ათათასობით ამერიკულ დოლარს და სხვა პუმანიტარულ დახმარებას (!), რაც გაჭირვებული ქვეყნის ხალხისთვის არის გამოყოფილი... მან რამდენიმე ათასდოლარიანი გრანტი გამოხვეწილი სუბარი; "თავისუფლების ინსტიტუტის ფანტომასი-ცემულად ექცევიან, უმრავლესობის თვალში მის სახელი უტყდება".

განსაკუთრებული განინაბებით კამპანიონები მსოფლიოში ცნობილ მეცენატს ჯორჯ სოროსს და მის ფონდს უტყვენ. "დარჩიაშვილი (ლია საზოგადოება საქართველოს - იგივე სოროსის ფონდის დირექტორი. - ავტ.) უნდა შეაფასოს ამოქვრად და სოროსის "გარშოკს" დარჯობა";

მალე "24 საათის" განახლებული ინგლისური პერსია

Soon inovated version of "24 hours" in English

